

ΣΤΗΛΙΤΙΚΑ

Ἡ Εὐρώπη θὰ τὸ συλλογισθῇ.

Οἱ κ. κ. Συνδινός, Λασπόπουλος, Ἀργυρός, κ.λ.π. τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τοὺς στύλους ἢ τὰς στήλας — ὅπως θέλεις κ. Κόντε — συγκαλέσαντες τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπεφάσισαν ἐπὶ τέλους νὰ δώσωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι δὲν παίζομεν. Μετὰ τέσσαρας ἀγορεύσεις ἐδόθη ἐνὸς μηνὸς προθεσμία εἰς τὰς Δυνάμεις νὰ σκερῶσι περὶ ἀνακλήσεως τῶν βερατίων, ἄλλως θὰ κάμωμεν . . . καὶ ἄλλο συλλαλητήριον.

*

Καὶ ἐν περιέργον :

Ὁμίλησαν ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συλλαλητηρίου καὶ ἐσιώπησεν ὁ κ. Μήλας, τοῦ ὁποῦ το ὄνομα σοῦ λέγει : 'μ'λα.

*

Ἐμάθομεν θετικῶς, ὅτι ὁ Σουλτάνος μετὰ τὸ συλλαλητήριον τῆς Κυριακῆς τοσοῦτον συνεκινήθη, ὥστε ἀπεφάσισε . . . τὴν ἐκδοσὶν καὶ ἄλλων βερατίων.

*

Ὁ Ἀγαθόπουλος ἠπειρώτης παρητήθη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συλλαλητηρίου, διότι, λέγει εἶνε χρωματισμένος. Αὕτη δὲν εἶνε ἡ καθαρὰ αἰτία καὶ ἂς μὴ κρύπτηται ὀπισθεν τῶν δακτύλων του, διότι δὲν δύναται, ὅσον τυλώδεις καὶ ἂν εἶνε. Παρητήθη, διότι ὡς μέλος τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἐξελέγη καὶ ἄλλος ἐπιπλοπώλης, ὁ κ. Μήλας.

*

Διάλογος ὅστις θὰ ἠκούετο, ἐὰν ὁ ἐξ Ἠπείρου Ἀγαθόπουλος δὲν παρητεῖτο καὶ ἐὰν ὠμίλει :

- Ποῖος εἶνε αὐτὸς πάλι ;
- Εἶνε ὁ ἐπιπλοπώλης τοῦ Βάρη.
- Βαρῆ . . . τε του λοιπὸν τοῦ κανάγχα . . .

*

Ὅσοι ἔλαβον μέρος εἰς τὸ συλλαλητήριον τῶν στύλων θὰ λέγωνται εἰς τὸ ἐξῆς : Στηλιταί.

*

Διάλογος ὅστις ἠκούσθη μετὰ τὸ πέρας τοῦ συλλαλητηρίου :

- Καὶ δὲν μοῦ λές ἦτανε καλό ;
- Τί καλὸ ἀδελφέ ; Κακὸ καὶ ψυχρὸ, μονότονον . . .
- Γιατί ;
- Γιατί οὔτε ξύλο ἔπασεν, οὔτε ἡ χωροφυλακὴ ἐπενέβη . . . τίποτε . . . τίποτε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΟΛΕΡΑΝ

Τοῦ Τύφου ἀδελφὴ καὶ τῆς Βλογιάς,
Τοῦ Χάρου ξακουσμένη θυγατέρα,
Ποῦ πᾶς ὅπου σὲ φέρῃ ὁ βορρᾶς
Κι' ἀδιάκοπα θερίζεις νύχτα μέρα.

Μεγάλῃ καὶ περήφανῃ κυρά,
Ἄν θέλῃς μὲ ἀνάπαυσι νὰ ζήσης,
Στὸν γυρὸ σου καὶ τούτῃ τὴ φορὰ
Τὴν χώρα μας νὰ μὴ τὴν λησμονήσης !

Ἀχ, ἔλα ! κ' ἡ Ἀθήνα σὲ ποθεῖ.
Μ' ἀνέκφραστη λαχτάρα σὲ προσμένει,
Κ' εἰν' ἔτοιμη νὰ σὲ ὑποδεχθῇ,
Στὴ βρώμα καὶ στὴ λέρα βουτηγμένη !

Ἀχ, ἔλα ! καὶ θὰ ἰδῇς πῶς θὰ χαρῇς,
Τὰ τόσα τῆς καλὰ θὰ ἐκτιμήσης,
Κ' ἀθάνατο ραχάτι 'δῶ θὰ 'δρῇς
Ποῦ δὲν θὰ θέλῃς πειὰ νὰ τὴν ἀφήσης !

Don mei Xito

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τί περίεργοι ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ! Πάντοτε καὶ εἰς ὅλα τὰ ζητήματα ἔχουσιν ἴδιον τρόπον σκέψεως, ὡς, φερ' εἰπεῖν, ἐπὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ Βασιλέως χάριν τοῦ νέου ἐν Πελοποννήσῳ σιδηροδρομικοῦ τμήματος. Τί νομίζετε, ὅτι ἐπεθύμουν ; Ὁ κ. Τρικoupης νὰ παραλάβῃ μόνον τὸν κ. Ματθιόπουλον καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς ἐπίσκεψιν.

*

Ἐπειδὴ ὁμοῦ δὲν συνεμερίσθη τὰς σκέψεις των, ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ἴδῃ τὸ συντελεσθὲν πρῶτον τμήμα τοῦ νέου ἐν Πελοποννήσῳ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος, ἤρχισαν ἀκράτητος ἀλαλαγμοῦ κατὰ τοῦ Βασιλέως, ὅστις πρέπει νὰ εἶνε ἀκίνητος ἢ τὸ πολὺ νὰ μεταβαίνει μόνον εἰς Δεκέλειαν. Ἡ ἀπαίτησις αὕτη, τοῦ νὰ κάμῃ ὁ Βασιλεὺς ἐν μόνον βῆμα φαίνεται, ὅτι τοῖς ἐρριζώθη, διότι ἐπὶ τέσσαρα τῶρα ὅλα ἔτη, μὴ ἔχοντες ἄλλην ἐργασίαν, παίζουν τακτικῶς εἰς τὸ καφενεῖον Ζαχαράτου Ζατρίκιον, παιγνίδι εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς σχεδὸν εἶνε ἀκίνητος.

*

Προκειμένου περὶ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Β. Οἰκογενείας ὠρελούμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ συγχαρῶμεν τὸν Διάδοχον διὰ τὸν νέον προβιβάσμιόν του εἰς συνταγματάρχην. Μένων ἐπὶ τόσας ἡμέρας παρηγκλωσμένος — διότι ἡμέραι παρῆλθον, ἀφ' ἧτου ἐγένετο ἀντισυνταγματάρχης — προήχθη τέλος

πάντων ἀναλόγως πρὸς τὰς γνώσεις καὶ τὴν περὶ τὰ στρατιωτικὰ εὐφυΐαν του.

*

Τὰ δάση μας ἐξακολουθοῦν νὰ καίωνται, διὰ τὸ ὅποῖον ἐνέχεται βεβαίως καὶ ὁ τμηματάρχης τοῦ δασονομικοῦ τμήματος κ. Χλωρός, ἀλλ' ἐνέχεται ἐξ ἴσου καὶ ὁ κ. Ταβουλάρης, ὅστις ἐφέτος οὐδ' ἅπαξ μᾶς παρουσίασε τοὺς «Δασοφύλακας» του. Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἐὰν ἐξακολουθῇ ἡ πυρκαϊὰ νὰ καταστρέφῃ τὰ δάση μας, θὰ καταντήσῃ ἐν Ἑλλάδι τὸ μόνον χλωρὸν ἀντικείμενον νὰ εἶνε ὁ κ. τμηματάρχης τοῦ δασονομικοῦ τμήματος.

*

Πρέπει ὅμως ὁ κ. Τμηματάρχης νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του καὶ τὴν παροιμίαν, ἥτις λέγει: «Κοντὰ εἰς τὰ ξερὰ καίονται καὶ τὰ χλωρά».

Ἄξιος

ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ

(Χερὶν τῶν μεταγενεστέρων).

Τρέξαν στοὺς στύλους Χιώταις,
Σμυρναῖοι, Ἡπειρώταις,
Νησιώταις, Συριανοί,
Καὶ εἶπαν, εἶπαν τόσα
Ποῦ πόνεσε ἡ γλῶσσα
Κι' ἐδράχνιας' ἡ φωνή

Στὸ τέλος βραχνιασμένοι
Φωνάξαν κι' ὠργισμένοι
Γιὰ Ἔθνος, γιὰ Σταυρό,
Καὶ γιὰ τὸν Πατριάρχη:
—Κτυπᾶτε, πολεμάρχοι,
Μὲ... λόγια τὸν ἐχθρό!

Μαῦρος Τάτος

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΟΝ

Δὲν εἶνε παῖξ-γέλασε τοῦ ταξειδιοῦ οἱ κόποι.
Εἴδες τὸν Ἀχλαδόκαμπο, τί θέλεις τὴν Εὐρώπη;

ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

Οἱ ἄλλοι στήν Ἀνατολὴ σκαρώνουν κατορθώματα,
Κ' ἐμεῖς;... καλαὶς Ὁ λ ο ν υ χ τ ι α ῖ ς, καλὰ μας ἔημε-
[ρῶματα]

ΕΙΣ ΤΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

Ἐδιάλεξαν νὰ ἐργασθῶν ὅλα τὸ ἴδιο Στάδιον
Καὶ κούφιο φεύγει τὸ καθὲν καὶ ἐπιστρέφει ἄδειον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΛΩΡΟΝ

Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ βουνό, ποῦ ἄναψε καὶ καίει;
Κάποιος τὸ δάσος ἔκαψε· ὁ δὲ Χλωρὸς τί λέει;

Ἀξενόμα

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΑΛΕΞ

Ἄν γαίνουν εἰς τὸ Κράτος ἐλεύθεραι ἐκλογαί,
Θὰ λείψουν, λέγεις, δέκα τοῖς Φαραῶ πληγαί.
Ἀλλά, ἀραπητέ μου, αὐταὶ αἱ ἐκλογαὶ
Δεινὸν δὲν εἶνε τάχα ἀστείρευτοι πηγαί;
Δὲν μένουν τῆς πασέτας ἀκόμη αἱ πληγαί
Καὶ τῶν Δικαστηρίων αἱ κλήσεις κι' ἀγωγαί;
Καὶ τῆς πολιτικῆς μας αἱ τόσαι ἀλλαγαὶ
Μήπως κι' αὐταὶ δὲν εἶνε ἀνιάτοι πληγαί;
Νὰ πολεμοῦν, νὰ βρίζουν, Θεὲ Δημιουργέ!
Κι' αὐτὸν τὸν Δηλιγιάννη ν' ἀποκαλοῦν Γ ε ρ ε ῖ

Κακίς Σέξ